

[Falk Hansen.]

der kan være situationer under krig, hvor en sådan regel kan have sin betydning.

Ændringsforslagene vedrørende forslaget til militær retsplejelov er efter min opfattelse de mest centrale. Her tænker jeg for det første på ændringsforslag nr. 3 til § 38, stk. 2, hvor forsvarsministeren nu har foreslået, at det disciplinarmiddel, der består i tilbageholdelse på tjenestestedet efter normal arbejdstids ophør, maksimalt kan udstrækkes til en 14 dages periode mod tidligere 3 uger. Det er der et mindretal i udvalget som ikke kan støtte. Jeg finder, det er rigtigt med denne nedsættelse. Netop denne form for disciplinarmiddel betyder en væsentlig nyskabelse i forhold til de tidligere regler. Indførelsen af tilbageholdelse på tjenestestedet som et særligt disciplinarmiddel må ses i sammenhæng med ophævelsen af de særlige militære strafarter kvarterarrest og vagtarrest. Det har været en klar forudsætning, at de forseelser, for hvilke der tidligere blev idømt kvarterarrest og kortere tids vagtarrest, fremover skal afgøres gennem et disciplinarmiddel, herunder f. eks. tilbageholdelse på tjenestestedet eller bøde. Netop denne form for disciplinarmiddel må betragtes som en alvorlig sanktion i dag, hvor det er normalt, at de soldater, der ikke har vagt, forlader kasernerne hver eftermiddag, når dagens tjeneste er forbi.

Retsudvalget har drøftet dette særlige disciplinarmiddel meget indgående, og jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med, at forsvarsministeren nu foreslår længsteperioden sat til maksimalt 14 dage. Dette svarer til længsteperioden for de øvrige disciplinarmidler, f. eks. ekstravagter, som dog oven i købet ikke må idømmes for fulde 14 dage, idet hver fjerde dag inden for 14 dages perioden skal være vagtfri. Det betyder altså, at tilbageholdelse på tjenestestedet i 14 dage fortsat vil være det disciplinarmiddel, der i den længste ubrudte periode vil afskære den pågældende fra omverdenen.

Udvalgets flertal erkender, at nedsættelse af de 3 uger til 14 dage kan medføre, at hæftestraf kan komme på tale i enkelte tilfælde, hvor man ellers ville have kunnet nøjes med tilbageholdelse på tjenestestedet i 3 uger. Men i den forbindelse må man huske på, at den hæftestraf, der så bliver tale om, velhøjest bliver på 7-10 dage, idet hæftestrafen

jo er en langt mere indgribende foranstaltning end tilbageholdelse på tjenestestedet. Og der vil sikkert være nogle værnepligtige, der vil opfatte tilbageholdelse på tjenestestedet i 14 dage som en mere byrdefuld sanktion end hæfte i f. eks. 8 dage.

I realiteten er tilbageholdelse på tjenestestedet en art frihedsberøvelse, og eftersom denne som ethvert andet disciplinarmiddel pålægges administrativt, synes jeg, uanset de retssikkerhedsgarantier der gælder, at det er betryggende, at længsteperioden ikke kan overstige de 14 dage.

Som det blev nævnt under første behandling, er det uhyre vigtigt, at der skabes betryggende retssikkerhedsgarantier i forbindelse med pålæg af disciplinarmidler, idet sådanne pålægges administrativt af de militære chefer. Efter det oprindelige forslag skulle der oprettes et landsdækkende ankenævn, som pålagte disciplinarmidler kunne indbringes for. Forsvarsministeren har nu foreslået, at dette system udbygges, således at der også oprettes en lokal ankeinstans, nemlig et såkaldt disciplinarnævn, som pålagte disciplinarmidler kan indbringes for. Dette disciplinarnævn kommer til at bestå af auditøren, en talsmand og en befalingsmand. Dette forslag må betragtes som et meget stort fremskridt, idet en sådan lokal instans vil kunne behandle sagerne meget hurtigt, og såfremt det skønnes fornødent, vil der kunne ske afhøring af sagens parter uden væsentlige udgifter eller besvær. Jeg finder det også betryggende, at der på denne måde sker en juridisk vurdering af disse sager på et meget tidligt tidspunkt.

Ved første behandling gav hr. Tastesen udtryk for, at han er modstander af dødsstraf også i krigstid. Som det imidlertid fremgår, er dødsstraffen bibeholdt i forslaget til militær straffelov, idet forsvarsministeren er af den opfattelse, som jeg ganske deler, at en ophævelse af dødsstraffen bør ske samtidig for borgerlige og militære forbrydelser. Forsvarsministeren og justitsministeren har imidlertid tilkendegivet over for udvalget, at der i næste folketingsår vil blive fremsat forslag om ophævelse af dødsstraffen for såvel borgerlige som militære forbrydelser i krigstid. Til den tid vil folketingets medlemmer så få lejlighed til en mere principiel stillingtagen til hele spørgsmålet om dødsstraf.